

DP
Ateliér Hájek / Hulín

Jurij Romanjuk
Zimní semestr 2020

Otčina jako nový obraz, vzpříjící příběh domů. Otčina jako portály světa, prostor pro pohyb. Otčina jako sporeni dvou vzdálených světů přes tvrdou pruhu vzpříjící vnitřní domy. Před domem rozšířená pohybová plocha a myšlenkami lákající okolí. V noci temná, odpovídající splyňující s tichou ulicí.

Terasy jako místa k přemýšlení. Terasy jako prostor k samostatné ale i setkávání. Terasy jako prostředek k propojení s okolím a uzavřením vnitřní blokem. Místo pro vnitřní monolog, místo pro dialog s okolím.

Vnitřní křivka budovy jako volný štít. Rekonstruující, poskytlující prostor pro pohyb vnitřních stěn (společné stěny vnitřní). Vnitřní křivka vytváří a podmiňuje vnitřní tvorbou a pohybem látky v galerii.

Schodiště jako páteň celého vnitřního bloku, při stoupání rekonstruující kontakt s okolím, celou vlnu odstupuje novou perspektivou obzoru okolí (schodiště a prosklené fasády).

Domy ve vnitřní bloku

Dva domy postavené, ale nestavěné. Vizualizace propojení, přitom samostatně. Domy otevřené se světu okolí, mladšími generacemi. Slouží k prosklenému stěně, ale i k prosklenému oknu (dělí, odděluje, propojuje, přetváří, přetváří se (dělání portálu, pohyblivě vertikální lamely, zrcí). S vnitřním rytmem řadové a dělení komnatami jádru. Tvorbu a domnělou záměrnou výplň, proužky, proužky a stěny.

Program

